

spira ut non pme bo quid fa et ac
v. 7

my hi homo. Quid mite aaculca.

Cordib; n̄ is d̄s dn̄e
gr̄am tuā benignus in
funde. ut sic ab escis corpora
lib; abstinent. ita sensus q̄q;
n̄ros anoxus retrahamus ex
cessibus. *f. le libri regum.*

In dieb; illis: Naaman prin
ceps milicie regis syrie: erat
uir magnus apud dn̄m su
um & honoratus. Per illum
enī: dedit dn̄s salutē syrie.
Erat autē uir fortis & diues:
ē leprosus. Porro de syria e
gressi fuerant latrunculi:
& captiuā duxerant de tra
isrl̄ puellā paruulā. q̄ erat
in obsequio uxoris naamā.
Que ait ad dn̄am suā. *vna*
fuisse dn̄s m̄s ad p̄ham qui
ē in samaria: p̄fecto curasset
eum alepra quā h̄t. Ingressū
ē itaq; naaman ad dn̄m suū
& nunciauit ei dicens. Sic &

fic locuta ē puella: de re isrl̄
Dixit ei rex syrie. Vade & m
ram litteras ad regē isrl̄
cū p̄fectus ēēt & tulisset
decē talenta argenti. & m
n̄ra aureos. & decē mura
ria uestim̄torū. detulit h̄o
ras ad regē isrl̄ in bec
Cū accepisset ep̄tam h̄am
qd̄ miserim ad te na
seruum meū. ut cur
alepra sua. Cūq; legis
isrl̄ litteras: scidit ue
stia sua & ait. Num d̄d̄ q̄s
ut occidere possim &
care. q̄a iste misit ad
cure hominē alepra
Animaduertite & uid
occasiones querit ad
me. Qd̄ cū audisset he
uir d̄i. scidisse uidelicet
isrl̄ uestim̄ta sua. m̄
cū nunciū dicens. Cur
uestim̄ta tua. Veniat
& sciat p̄ham & in isrl̄
nit q̄ naaman cū equi
ribus: & stetit ad hosti

